

דף ח:

עין משפט א. אר"ח סימן תרלו פעיף ב

ב. ג. העושה כלי חרס, שיש לו שתי סוכות זו לפנים מזו ועושה קדירותיו בפנימית ומוכרם בחיצונה, הפנימית אינו יוצא בה ידי סוכה כיון שהיא דירתו כל השנה אינו ניכר^ג שהוא דר בה לשם מצוה^ד, אבל בחיצונה יוצא בה^ה שהרי אינו דר בה כל השנה.

עין משפט ב. יו"ד סימן רפו פעיף יב

יב. יב. שתי סוכות של יוצרים זו לפנים מזו, הפנימית חייבת^י במזוזה, והחיצונית פטורה.

עין משפט ג.ה. אר"ח סימן תרלה פעיף א

א. א. סוכה אף על פי שנעשית לא לשם מצוה כשרה^ז אבל צריכה להיות עשויה לצל^ח. כגון סוכת אינו יהודי^ט, וכן סוכת נשים ושל בהמה^י

ג. ואם הגביה הסכך וחזר והניחו כשרה. מ"א סק ג'. וה"ה בסוכה שעשאה לשם חג ואח"כ דר בה כל השנה אח"כ צריך להגביה הסכך ולהניחו לשם סוכה. כה"ח אות י"ד.
ד. וע"כ חידוש בעלמא לא מהני. מ"ב אות ט'.
ה. ובלבד שיחדש בה דבר. לבוש.

ו. מסוכה דף ח' ע"ב. שבפנימית הוא דר ובחיצונית עושה מלאכתו וכו'. והחיצונית פטור אפי' מדין בית שער ששם קבוע תשמישו. ש"ך ס"ק כ"ב.

ז. הגם דסוכה לשם חג לא בעינן מ"מ לצל צריך, רש"י סוכה ח' ע"ב, וא"כ פי' הפסוק חג הסוכות תעשה לך כלומר תעשה לשם סכך בעלמא.

ח. ולא לשם צניעות בעלמא, רש"י שם, ואם עשאה לאוצר פסולה כמ"ש הר"ן. ט"ז ס"ק א'. ומ"א ס"ק א'. ומ"ב אות א'. דלא כב"ח שכתב מחלוקת בזה בין רש"י להר"ן.

ואם עשויה לצל מתחילת השנה צריך לחדש בה דבר כמ"ש בסי' תרל"ו, ודוקא בעשויה לצל שכשרה דבר תורה אלא שרבנן החמירו לחדש בה דבר בכל שהוא, אבל בעשויה לצניעות או לדירה דפסולה דבר תורה משום תולמ"ע, אין חידוש כל שהוא מועיל בה בכל שאר הסוכה. כ"כ הב"ח וזה פשוט.

ט. בתנאי שתהיה עשויה לצל הגם שלא נעשתה לשם מצות סוכה. והגריעות של סוכת גנב"ך הגם דלאו בני חיובא הם כשרים כיון שנעשו לצל. והגריעות של רבק"ש אף שאינם קבועים במקום אחד. וכתב הב"ח אף שיש תרתי לריעותא שגם עשאה גוי או אשה וגם עשו זה לשמירה.

י. לפ"ז אם אדם מצא סוכה ואינו יודע אם נעשתה לצל פסולה, כי זה ספיקא דאורייתא

או של כותים או רועים **ב** וכן קייצים ובורגנין, ושומרי שדות כשרה. אבל סוכה שנעשית מאליה פסולה לפי שלא נעשית לצל. לפיכך החוטט בגדיש **ל** ועשהו סוכה אינה סוכה שהרי לא עימר גדיש זה לצל, ומה שחפר בו אח"כ הוי תעשה ולא מן העשוי.

א. ב. עשה בתחלה כשנתן שם הגדיש חלל טפח **מ** באורך ז' טפחים לשם סוכה, וחטט בה **נ** אח"כ והשלימה כשרה, שהרי נעשית סכך שלה לצל.

א. ג. אם הגדיש גדול ולא הניח אלא טפח על פני ז' טפחים ושוב חקק בה הרבה ועשה בה סוכה גדולה אינה כשרה כולה **ס** ע"י הז' טפחים על טפח שהניח תחלה.

ואם חקק משני הצדדים ד' אמות מהז' אפי' השבעה פסולה דסכך פסול פוסל מן הצד בד' אמות **ע**.

- ולחומרא. כה"ח אות ו'. ממהר"ם גלאנטי.
- ו** סוכת גוי היינו שעשויה לגור בה בימות החמה שאז עשויה לצל, אבל אם עשויה לדור בה כל השנה הוי עשויה לדירה ופסולה. שם אות ז'.
- ז** ולכתחלה לא יסכך אדם סוכתו ע"י גוי או אשה או קטן פחות מ"ג שנים ויום אחד, והיינו הסכך ולא הדפנות. שם אות ח' מביכורי יעקב.
- י** היינו במקום נקי דאי לאו הכי אינו ראוי לסוכה.
- כ** היינו שהרועים עשו סוכה בשדה לישיב בתוכה מפני החום ושומרים צאנם, וקייצים היינו שומרי תאנים יבשים בשדה לייבשם. ובורגנין הם שומרי העיר.
- ל** לא בגדיש של תבואה בשיכוליה דפסול משום האוכל שמקבל טומאה, אלא מיירי בגדיש של קשין או בקשין מרובין על האוכל.
- מ** דכל טפח מקרי אהל והוי שם סכך עליו, ואח"כ בעשייתו אין זה עשיית הסכך אלא תיקון הדפנות ובדפנות לא אמרינן תעשה ולא מן העשוי, והו"ל כסוכה שאינה גבוה עשרה וחקק בה להשלימה לעשרה דכשרה כמ"ש בס"י תרל"ג.
- נ** להרי"ף צריך שיחטוט בה לשם סוכה, מ"ב בב"ה, ואפשר שטעמו של הרי"ף דהגם שיש שם טפח כיון שאינו ראוי לישיבת סוכה ע"כ צריך לחטט בה לשם סוכה. כה"ח אות י"ד.
- ס** טור בשם אבי העזרי.
- ע** דלא אמרינן דופן עקומה ביותר מד' אמות וא"כ אין כאן דפנות.

הגה: ואין לעשות הסכך קודם לדפנות^ב, ואם עשה טפח סמוך לפתח^צ מותר לסכך קודם שיעשה שאר הדפנות כמו בחוטט בגדיש.

ב. וכתב הב"ח דהיינו לכתחלה אבל בדיעבד מותר, וכן כתב הברכי יוסף, אבל מדברי הלבוש נראה שגם בדיעבד פסולה, וכן הסכים הט"ז בס"ק ד'.

ו. ואם עשה מקודם הדפנת ואח"כ הסכך ונפלו הדפנות מותר לעשות הדפנות כיון שמתחלה נעשה הסכך כהלכתו. כה"ח אות י"ח. וכתב שזה לכו"ע כמו בציצית בסי' י"א סעיף יו"ד.

צ. פי' שעשה מתחלה מחיצה ברוחב טפח באורך כל הסוכה, ונתן עליו הסכך ואח"כ גמר המחיצות בזה כשר, דזה הוי כחוטט בגדיש ומוסיף על האהל. ט"ז ס"ק ה'.